

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinivus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaque omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica II. Post Epiphan. Nuptiæ factæ in Cana Galilææ. Ioan. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

malium inuentus : post in medio latro-
num. Et recte. Pertinent Doctores ad
templum ; animalia ad stabulum ; latro-
nes ad crucem. 1. Erat inter Doctores,
qualis sol inter planetas ; propitiatorium
inter Cherubinos ; Arca inter Tribus Is-
rael. Pf. 21. *In medio Ecclesie laudabo te.*

*Disertissi-
mus.* 2. Erat, quale liliū conuallium Cant. 2.
inter dumeta, id est, eloquentissimus.

1. Liliū enim Theophrasto est hie-
roglyphicum eloquentiæ. Vnde Home-
rus finxit legatos Troianos comesse li-
lium. *Trides* purpureum, tribus aureis li-
neis insigne. 2. Ad hanc eloquentiam pue-
ri & sapientiam sordet Papius Prætex-
tatus puer Romanus, sapienti responso
curiositatem matris deludens. *Agell. li. 13.*
3. Iosephus, *Gen. 40.* Somnia Pharaoni in-
terpretans. Est infans. Daniel, *c. 13.* lasciu-
uos senes conuincens.

*Nō sic im-
pij, non sic
templorum
profanato-
res.* IV. In templo inuentus disputans ; At
multi inibi sunt vendentes simoniace ;
aut alia profana, loci prætextu, velantes.

1. Vt Absalon, 2. Reg. 15. fingit se obla-
turum in templo ; cum in fratrem con-
spiraret, regnum inuafurus. 2. Sacrificuli
Dagon. 1. Reg. 5. nunquam voluere id li-
men calcare pedibus, id quod Dagon ce-
cidērat diffractus, quod suus id Deus te-
tigisset. Et Christiani, ac sacerdotes hodie
templum Dei, tam sanctum, sæpe
conscelērabunt ? 3. Magna erat abomi-
natio, cum C. Caligula statua suæ in tem-
plo Ierosoly. voluit sacrificari. De qua
Christus, *Matt. 24.* Cū videbitis abominatio-
nem stantem in loco sancto. &c. At maior ;
stans in templo simoniacus, incestuosus,
vsurarius &c. 4. De filiis Heli scribitur
1. Reg. 2. Erat peccatum puerorum grande ni-
mis coram Domino, quia detrahebant homines
sacrificio Dei. Idemque hodie, eheu! ve-
rum nimis.

*Non sic
Religiosi
vanti.* Et istud peccatum est ; spiritalem vi-
rum negotiū se ingerere sæcularibus,

& vanescere. Quin hosiure vel mundus
ipse persequitur ; Vt Laban citatis equis
Rachaelem persequeretur, raptricem
idolorum ipsius. *Gen. 31.* Idola superbiæ,
auaritiæ, luxuriæ, &c. vobiscum fertis
in templa, monasteria, adque aras. Vah!
Perora facta ex dictis protreptica reca-
pitatione.

DOMINICA II. POST
EPIPHAN.

Nuptia facta in Cana Galilææ.

Ioan. 2.

Israëlitæ, 1. Reg. 10. à Samuele Regem
domi; militia; Ducem postulant. Da-
tur Saul ; at licet capite cæteris altior,
despiciatur nonnullis; deseritur, nec pa-
retur ei. Interim Rex Ammonitarum
indictō Hebræis bello obsidet Iabes.
Aduolat Saul ; profligat hostem : Tum
vero omnis Israel ei fidem iurat. Regē-
que agnoscit. Ita Iudæi Messiam diu po-
stularunt ; qui ipsis honori, hostibus ter-
rori foret. (Nam regifice appariturum
opinabantur.) Venit, & capite Diuini-
tatis altior cunctis. At despiciatur. Dum
factis nuptiis, miraculum edit ; tum pri-
mum nouitius discipulorum cœtus in-
eum credit.

Quare de hoc nos :

- I. Triplicem esse statum Christianorum.
- II. Quis sponsus? & an bonū matrimonium?
- III. De amore coniugali.
- IV. Quomodo vxor ducenda, Christusque
inuitandus?
- V. De vxorum dotibus ; & conuiuiis spiri-
talibus.
- VI. In mundo deficere vinum bonum, ab-
undare malum.
- VII. De Christi voce, Mulier.
- VIII. De Christi vino ex aqua factō.

E 3 PARS

PARS I.

De triplici statu Christianorum.

Tres status I. Ecclesia. **T**res in Ecclesia sunt status : Deo grati singuli. Virginalis : dum Matrem non nisi Virginem elegit. Vidualis : dum Annæ se in templo manifestare dignatus est. Coniugalis : quem præfens cohonestat. Sunt, qui hos arbori componunt. Coniugalem radici, terra obruta : Vt pote curis terrenis pressum. De quo 1. Cor. 7. *Tribulationem carnis habebunt huiusmodi. id est, ut D. Thom. exponit: Occupationes, & afflictiones.* Virginalem ac Vidualem, verbo. Continentium statum ramis conferunt diffuse luxuriantibus. Hos falce castigat, putatque colonus, quasi sæuus : at bonus : radicem verò fouet, fodit, stercorat. Nam disciplina seu rior & mortificatio debetur Continentibus : indulgentia quædam corporis coniugatis.

Boni singuli.

Vere Prou. 3. *Pulchra sunt via Domini.* Non vna, qua itur ad astra ; sed plures. Item vere Apostolus. *Ex vna radice, coniugali, multi prodeunt rami, continentium.* At omnia pulchra.

At gradu diuersi.

II. Sed ordine tamen. 1. Quo scilicet Arca Noe extracta fuit, fabrica triginta. *Gen. 6.* Hanc S. *Aug. l. 17. de ciu. c. 26.* vult trinum Ecclesiæ statum designare. 2. *Theoph. in 1. Timoth. 4.* confert Matrimonium plumbo : quod onus graue : Viduitatem argento : Cœlibatum virgineum auro.

3. Ecclesia vineæ confertur in Script. At œconomus Pharaonis *Gen. 40.* ait Iosepho : *Videbam coram me vitem, in qua erant tres propagines. Trium statuum Ecclesiæ vnus. Hi cœlum, terramque fœtu multiplici complent.*

4. Seminis euangelici pars quarta, cadens in terram bonam, fecit fructum centesimum, sexagesimum, tricesimum.

Luc. 8. Id est, ut vult S. Hier. *l. 1. contra Iouin.* Et in *Matth.* Et in *Apolog. ad Pamma :* Et S. *Athan. in epist. fructum Virginum, Viduarum, Coniugum.*

PARS II.

Quis hic Sponsus ? & an bonum matrimonium ?

I. S. Hier. *Beda. &c.* plurimi sentiunt, *Sponsus vobis fuit Ioann-* Sponsum fuisse Ioannem Euangelistam : quod omnem alias turbam exosa *nes.* B. V. M. nuptiis cognatorum interfuerit. Infirma coniectura hæc.

Et ratio obstat. 1. Ioannes non fuit Cananæus : Et iam tum erat cum fratre ad Apostolatum vocatus : eratque cum Christo coniuua nuptialis. 2. Omnis S. Patrum antiquitas S. Ioannem virginem permansisse affirmant ; Aug. etiam matrimonium inisse negat. 3. Aderat Christus, ut præsentia ratum haberet matrimonium ; non ut ratum dissolueret ; Sponsum ad se vocando.

4. Ioannis vocatio, & sequela Christi cœpisset, in domo nuptiali : at cepit ad mare Tyberiadis. *Matth. & Mar. 1.*

Quod *Nicephorus l. 8. c. 30.* dicat Sponsum fuisse Simonem Cananæum : Et S. *Antoninus p. 3. sum. tit. 3. §. 5.* Sponsam Mariam Magdalenam ; dein vagæ sequacem Veneris : quod matrimoniali esset iam priuata : verumque apocryphum est. *Apocryphū aliud.*

II. Epulæ porro connubiales sunt antiquissimæ. 1. *Gen. 29.* Laban ad Liæ, & Rachaelis nuptias : Samsoni suus pater ; *Iud. 14.* 2. *Raguel Tob. 9.* suæ filia. 3. *Affuerus. Esth. 2.* suæ Estheræ magnificas epulas nuptiales parauit. *Epuli nuptiales v. susperuus est.*

4. Item Rex suo filio : *Matth. 22.* cui simile est regnum cœlorum. 5. *Apoc. 9.* *Beati, qui ad cœnā nuptiarum Agni sunt vocati.*

III. Matrimonium ipsum hæresibus exagitatum fuit : præcipue quinis. 1. Satornini, Marcionis, Iouinia, &c. asserentium, *Bonum est Matrim.*

tium, malas esse nuptias: utpote ob Adæ peccatum inuectas. Nec enim in statu innocentiae futuras: sed Deum alio modo genus humanum propagaturum fuisse.

Et nuptia
2.

2. Montanistarum, secundas nuptias esse vetitas: easque adulteriis pares docentium. At contra 1. Cor. 7. *Si dormierit vir eius, cui vult, nubat: tantum in Domino.* 1. Tim. 5. *Volo iuniores viduas nubere, filios procreare, matres familias esse.*

Estque sa-
cramentū.

3. Armenorum & Lutheri. Negant hi matrimonium esse Sacramentum; aut ullam conferre gratiam. At contra. 1. Eph. 5. *Sacramentum hoc magnum est: dico autem in Christo, & in Ecclesia:* 2. Hebr. 13. *Honorabile connubium in omnibus, & chorus immaculatus.*

Et in solu-
bile.

4. Volentium esse dissolubile propria voluntate. At contra. 1. Matth. 19. *Quod Deus coniunxit, homo non separet.* 2. Et 1. Cor. 7. *Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius vivit.*

Infra Vir-
ginitatem.

5. Ioviniani, qui matrimonium virginitati anteponebat. At contra. 1. Cor. 7. *Qui matrimonio iungit virginem, benefacit: & qui non iungit, melius facit.*

PARS III.

De amore coniugali.

I. HONORABILE est Matrimonium. Quia Hautor eius Creator in paradiso: Idemque occultos, ac mutuos inseruit igniculos. Sensit *Genes. 2.* hos Adam dicens; *Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea.*

Vxor dili-
genda est
caste, iubet
se Deo.

Tenentur ergo se amare; at honeste, seseque iuuare. 1. Nam propter hanc relinquit homo patrem & matrem, & adhaerebit uxori suae. 2. Vnde Ephes. 5. *Viri, diligite uxores vestras. Non fite, & luxuriose; Vt Sichimitarum Princeps Dinam. Gen. 24. Nec assentatorie; ut Samson Dalilam. Iud. 16. Nec obopes; ut Adonias Abisai.*

3. Reg. 2. Non lasciue; Vt septem mariti Saram. *Tob. 11.* Sed corde puro, sicut *Christus dilexit Ecclesiam.*

3. Notat *Magister senten. lib. 1.* Vxorem factam esse non ex capite; ne superbiret, dominarique vellet: Nec è pedibus, ne vir eam mancipij loco haberet. Sed è costis sinistra; ut corde toto comparem vir diligeret, uti alteram se. Ideo Deus ambos non ex diuersa materia creauit; sed vna: & illam ex hac fecit: ne vlla vtriusque foret diuersitas, nisi sexus: sed essent duo in carne vna.

Lubente
natura.

4. Fingit *Plato in sympos.* duplicia membra omnia Deum homini principio tribuisse, sed quia inde superbe insolecebat; quaedam fecisse singula; Vt caput, cor, iecur, &c. Vt ea nobiliora ope ignobiliorum indigeant. Sic & vir opus habeat scemina; si prolificare velit: Et habitam foueat libentius, ut partem sui.

Et necessi-
tate.

5. Satana perdente omnia, quæ Iobi erant; solam vxorem non attigit. Cur? An ut viro exprobraret? Forte. At certius; quia dixerat Deus, *Iob 2.* *Veruntamen animam ipsius serua.* Atqui vxor est dimidium animæ viri. Tanto concordius viuant!

Erudente
Sathana.

6. *Eccl. 25.* *In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo & hominibus: Concordia fratrum; Amor proximorum; & vir, & mulier benefibi consentientes.*

Approban-
te Deo.

II. Horum enim dissidio nil peius. Vt si duo inimicissimi essent connexi. Sicut istud *Mezentij tyrannidem reddidit insignem, quod*

Dissidiū est
tyrannis.

Corpora corporibus iungebat mortua viuis; & vna viuis; ut memphiti sua, & famis rabie se conficerent. Talis est tyrannis coniugum dissidium; eodem atellatorum iugo.

2. At amore eorum mutuo, honore, que nil melius. *Leo Bizantius legatus ad Athenienses seditiosos componendos,*

Lepide.

dos, exorsus orationem risum aqualiculo grandimouebat. Casum is vertit in vsu: dicens. Est mihi vxor me crassior triplo: & vnustamen lectus capit ambos, cum eadem volumus: sed cum dissentimus; integra domus nos vix capit. Dixit: simul pacem persuasit discordibus cum Magistratu.

*Deus pra
vxoris esto.*

III. Amanda tamen est vxor: sed vsque ad aras. 1. Non vt *Luc. 14.* inuitatus ad nuptias cœlestes respondit: *Vxorem duxi, & ideo non possum venire.* Ceterorum nullus dixerat; nolo ire: solus hic rigide abnuit, 2. *Relinquet quidem homo patrem & matrem, & adhaerebit vxori:* At non Deum. Heu! multis id hodie frequens. Optime ergo hi *Cananænes;* qui Iesum & Mariam inuitarunt. Iosephum iam mortuū putat Epiphanius.

P A R S I V.

Quomodo vxor ducenda, Christusque inuitandus?

1. Vxor ducenda inuitu Dei.

I. **Q**uomodo autem vxor ducenda sit, id ex *Genes.* 2. *Rupertus* obseruat: Quod Deus Adæ soporem immisit, facturus Euam: id est, in ecstasi rapuit. Docet: sensus exteriores occludendos, Deūque intuendum in vxore ducenda, Vxor enim bona donum Dei est: estque à Dei manu sumenda. 2. *Prou. 19. Domus, & diuitia dantur à parentibus: à Domino autem proprie vxor prudens.*

Non forma

Ne imiteris filios Seth, *Gen. 6.* Qui capti filiarum Cain forma, gigantes procrearunt; quorum nequitia debitum fuit diluuium.

Non fastus causa.

Non imiteris Esau, *Gen. 28.* qui duxit, quas ob fastum parentes non ferebant. Vah purpurissantes vultum, & adulterantes cerussatrices!

Fidelis esto.

Non Samsonem: qui alienigenam, alterius religionis, duxit, *Iud. 16.* & sibi interitum acquisiuit. Quæ pericula vt

euites; Christum cum Maria inuites.

II. Tunc inuitas; cum Ipse præcipuus est finis matrimonij: vt ipsi seruiatur tutius; At ti Plurum, Venerem, Bacchū, Iouem nobilem, Priapum, &c. inuites; quid boni speres? 1. Exemplo sint septem viri Saræ, omnes Sathanæ pabula. 2. Felix connubium, quod à Deo: Quod à carne oritur, infelix! *Tob. 8. Filij quippe Sanctorum sumus: ideo non possumus ita coniungi; sicut gentes; quæ ignorant Deum.* 3. Idem, vt cœpta secundet Deus; ita precatus est: *& tu Domine scis, quia non luxurie causa accipio sororem meam cõiugem: sed sola posteritatis dilectione; in qua benedicatur nomē tuum in secula seculorum.*

4. Tunc inuitas Christum; cum virtus spectatur; non dos, non forma. &c. Disce ex Abrahæ seruo Eleezer: Is sic ad parentes Rebeccæ. *Gen. 24. Dominus benedixit Domino meo valde, & magnificatus est: dedit ei oues & boues, argentum & aurum. &c.* En gratus Deo, eius memorat beneficium.

III. Iam, quia fit secius: hinc lachryma: probra filiorum, vxorum, ruinaque domus, &c. 1. Cur Ioram, cæsis fratribus, iam Rex solus, lapsus est in idolatriam? 4. *Reg. 8. Filia quippe Achæ rat vxor eius: & fecit malum in conspectu Domini.* 2. Achab cur idolis immolauit? Prophetas occidit? Dei cultum profligauit? 3. *Reg. 21. Concitauit enim eum Iezabel vxor sua, & abominabilis factus est: in tantū, vt sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi.*

Inuita Christum: ne, dum in vxorē, simul incidas in infernum. *Eccles. 25. prosperi. Commorari leoni, & draconi placebit; quam tui. habitare cum muliere nequam.*

P A R S V.

De vxorum dotibus, & conuiuiis spiritalibus.
I. **D**otes in vxore ducenda quas spectes, 1. sub allegoria accipe Nathanis

2. Inuitatur Christ. si sit finis.

Si sit principium.

Si subsit virtus.

Abste im- probitas.

Vt ad sit prosperi.

Notes vxoria sunt modestia.

ethanis prophetae. 2. Reg. 12. Pauper nil habebat omnino, praeter unam ouem paruulam; quam emerat, & nutrierat: & qua creuerat apud eum cum filiis eius, simul de pane illius comedens, & de calice illius bibens, & in sinu eius dormiens; eratq; illi sicut filia. Sit ouis vxor, dulcis, mansueta. &c. 2. Eccl. 26. Gratia super gratiam mulier sancta, & pudorata. En dotes; sanctitas, pudor.

Sanctitas.

Castitas.

3. Prisci castitatem pinxere Mulierem cum seruo è varijs floribus, absque rosa, reti amictam vultu, totoq; corpore. Rosa enim Veneri sacra erat. Ita vxor floreat virtute, & amicta est satis.

Virtus omnigena.

4. Alij pingebant Mulierem gemmis ornatam; inque fronte Pyropis lucebat vt sol: vestitam viliter ad usque pedes. Ita vxoris cultus sint virtutes; non vestes. Pedes sint tecti: id est, raro in publicum prodeant.

Epulis adhibendi virtuales.

II. Christus vero nuptiis adest, ideo quoque ne scandalizeris, ex visis apud nuptias viris spiritalibus. 1. Horum lydius lapis sunt conuiuia, ad quem eorum modestia examinatur. Ad aram, in suggestu, in choro videri, esseque zelosum, ac edificationi, facile est: at non item in epulis.

2. Magni id sapientia ipsa vel in se dicebat: Eccl. 2.4. In plateis, sicut cinnamomum & balsamum, aromati?ans odorem dedi: In publico, in suspectis locis esse integrum, haec laus est.

3. Ergo Ab inuitato Christo, eos inuitare disce; qui amant modestiam, virtutem: idq; in honorem Matrimonij. Deut. 14. Iubetur, ad mensam adhiberi Leuita. Comedes coram Domino Deo tuo, & epulaberis tu. & domus tua. & Leuita, qui intra portas tuas est. Caue, ne derelinquas eum. Nimirum persona & officium viri talis monet Dei, & honesti.

III. Hodie ad lachrymas citius; quam epulas inuitatur Christus. quia Psalm. 87.

Cum occideret eos, quarebant eum, & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum. At in prosperitate, incrassatus est dilectus, & recalcitrauit; incrassatus, impinguatus dereliquit Deum factorem suum, & recessit à Deo salutari suo. Deut. 32.

Non sic timens Dei, & amans: qui ait Psalm. 33. Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.

P A R S VI.

In mundo deficit vinum bonum; abundat malum.

Deficiente vino, scilicet Voluptatum, 1. Inopia in mundo i-
In mundi conuiujs semper vinum deficit. quia in eo nunquam est vera satietas, & latitia: sed breuis. 1. Iob. 21. Ducunt in bonis dies suos: & in puncto ad inferna descendunt. & vitam inuitam.

2. Daniel. 5. Regi Balthasari conuiuium instruxit mundus regicum: At mox defecit vinum & ruit regnum. 3. Luc. 16. Epulo vinebat quotidie splendide: At vinum defecit, mortuus est, & sepultus in inferno. 4. Iob. 1. Filij eius in domo primogeniti epulantur: at eversa domo obruuntur. Defecit vinum, & defectus infelices!

Mundo omnia deficient: & tamen habere se omnia iactat. 1. Panis: vt Sauli, 1. Reg. 9. Panis defecit in cisternis nostris. 2. Aqua haustus: Iosu. 4. Defecerunt aquae Iordanis: & in obsidione Bethuliae defecerunt cisternae. Iud. 7. 3. Dies: Psalm. 77. Defecerunt in vanitate dies eorum. 4. Cor & anima: Psalm. 72. Defecit cor meum, & anima mea. 5. Peccatores: Psalm. 103. Deficient peccatores à terra, ita vt non sint. 6. Vita: Psalm. 30. Defecit in dolore vita mea.

Omnibus deficientibus mundo, sola non defecit de plateis eius vsura & dolus, Psalm. 54. Caelo autem nil vnquam deficit. Ergo. Luc. 12. Theaurizate vobis thesaurum non deficientem in caelo.

II. Nec solum in mundi nuptiis vinum deficit:

F deficit:

Mundi vi-
nū quale.

deficit : sed si quod dat; id turbida vap-
 pa est. 1. Pſal. 74. *Fax eius non est exinanita:*
bibent omnes peccatores terræ. Imo Deut. 32.
Fel draconum vinum eorum. 2. Noxium, quo
 Noachos etiam mundus inebriat, puden-
 daque reuelat. *Gen. 9.* 3. Sodomiticum,
Genes. decimo nono, quo Lotheani ince-
 stus committunt. 4. Vinum sacerdotibus
 olim vetitum. *Leu. 10.* *Vinū, & omne quod*
inebriare potest, non bibetis, tu, & filij tui, quan-
do intrabis in tabernaculum testimonij : ne
moriamini. 5. Vetitum Nazaraeis. *Numer.*
6. *Vir, siue mulier cum fecerint votum, vt san-*
ctificentur, & se voluerint Domino consecrare,
à vino, & omni, quod inebriare potest, absti-
nebunt. 6. Vinum est mundi, quod para-
 rius & læno Holofernis Vagao Iudithæ
 propinavit : *Iudith. 12.* *Non vereatur bona*
puella intrare ad Dominum meum, vt bibat vi-
num cum iucunditate. 7. Vinū, quo iustis ini-
 qui detrahunt. *Pſ. 68.* *Aduersum me loque-*
bantur, qui sedebant in porta : & in me psalle-
bant, qui bibebant vinum. 8. Vinum, quod
 sponsa reijciebat. *Cant. 1.* *Meliora sunt v-*
bera tua vino : vbera consolationum Dei
præstant vinis sæculi. Hæc respue; appe-
 te ista.

PARS VII.

De Christi voce, Mulier.

Voxis lu-
rus causa
erat
divinitas
Christi.

1. **D**Eipara, vt honori consuleret, & i-
 nopiæ coniugum; vtque grata ef-
 set pro inuitatione, ait : *Vinum non habent.*
 Cui seruator : *Quid mihi, & tibi, mulier? Bis*
dicta Mulier est : hic, & sub cruce, Ioan. 19.
 Aliàs plus decies audiit Mater Iesu. At-
 que illud Antonomastice; cum respe-
 ctu ad istud, *Prou. 31.* *Mulierem fortem quis*
inueniet?
 Montanista, & Manichæi inde astrue-
 bant; Christum non habuisse verum cor-
 pus. q. d. Non te matrem agnosco. At
 1. eo se Deum esse declarauit: miraculatq;
 edinon humana potentia. Atque in hoc

nil sibi cum matre esse commune, Ita O-
 rig. *Ang. Greg. & communis.*

2. *S. Bern. tamen serm. 1. in hoc Euang. et- 2. Humani-*
 iam de humanitate Christi id accipit. q. *nitatis eius,*
 d. *Hactenus, cum, quæ tua erant, huma-*
na egi, etiam subditus tibi, Luc. 2. at nunc,
cum acturus sum, quæ patris mei sunt,
ad quæ missus sum; in his nil mihi, & tibi.
 Belle! *Aug. tract. 9. in Ioan. Miraculum exi-*
gebat Mater: at ille, tanquam non agnoscat vi-
siera humana, operaturus facta diuina; sic
 loquitur.

II. Item docet, vt ad Dominum conuersi se-
 mel, de carnali propinquitate minus simus so-
 liciti, ait *S. Bern. serm. 2. hic.* Male ergo Epi-
 scopi, Canonici: qui Suos Ecclesiis ob-
 trudunt: posthabitis dignioribus. 1. *Fulgo-*
sius l. 4. c. 3. refert de Clemente IV. Pontifi-
ce. Duas filias nupturas, (quas Iuris pro-
fessor Bononiæ, ante pontificatum sus-
ceperat) dotem ab eo petisse: At ipsum
respondisse: Papæ non sunt filia: proinde
patrimonio viuere contentæ.

2. *Phil. Diez. ait: Cæci sunt triplices.*

1. Quos Scipio regit, illi, qui pedum, vel
 sceptrum gerunt regiminis; & nefande
 impingunt. 2. Quos catellus ductat.
 Sunt Legulei forenses: qui ob lucellum
 de asini umbra vitiligium instituunt.
 3. Cæcissimi, qui manu ducuntur: sunt
 Præsules, Sacerdotes: qui cognatos, aut
 liberos ditant ex aræ eleemosynis. Hi
 suos secum manu trahunt in tartari præ-
 cipitium.

Illi sunt in-
ter cæcos
triplices.

3. Themistocli Athenarum Duci, di-
 ctum suum infame fuit istud: *Meam vxor-*
em puer regit: vxor me; Athenas ego: ergo A-
thenas puer meus dirigit. Turpius viris sa-
 cris, Ecclesiarum rectoribus, eos regi af-
 fectu sanguinis plus quàm flammis.

Reguntur
à seculari-
bus.

4. *Gerfonis l. de vit. contemp. dictum est: Abiitum*
Reus, dum in loco sacro est, comprehendit non
potest: At egressus, potest. Ita bona Ecclēsia-
 stica, dum ad pios vsus vertuntur; in asy-
 lo ma-

